

$$\begin{aligned}\operatorname{tr} \underline{A} &= A^1_{\alpha} g^{\alpha}_1 = A^1_{11} g^1_1 + A^1_{21} g^2_1 + A^1_{31} g^3_1 + A^2_{12} g^1_2 + A^2_{22} g^2_2 + A^2_{32} g^3_2 + \\ &+ A^3_{13} g^1_3 + A^3_{23} g^2_3 + A^3_{33} g^3_3 = \\ &= 1 \cdot 2 + 2 \cdot 3 + (-1)(1) + 0 \cdot (-1) + 1(-1) + (-2) \cdot 1 + \\ &+ 0 \cdot (-1) + 3 \cdot (-3) + 2 \cdot 0 = -3\end{aligned}$$

$$[A^1_{\alpha}] = \left(\frac{1}{3} \operatorname{tr} \underline{A}\right) [g^1_{\alpha}] = \frac{1}{3} (-3) \begin{bmatrix} 3 & -1 & 2 \\ 3 & -1 & 3 \\ 2 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 1 & -2 \\ -3 & 1 & -3 \\ -2 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned}[A^1_{\alpha}] &= [A^1_{\alpha}] - \left(\frac{1}{3} \operatorname{tr} \underline{A}\right) [g^1_{\alpha}] = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 3 & 2 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} -3 & 1 & -2 \\ -3 & 1 & -3 \\ -2 & 1 & -1 \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} 4 & 1 & 1 \\ 3 & 0 & 1 \\ 2 & 2 & 3 \end{bmatrix}\end{aligned}$$

Tensor z przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_2 najwygodniej rozkładać na część kulistą i dewiatorową w bazie typu $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}^j\}$ lub $\{\underline{e}^i \otimes \underline{e}_j\}$.

7.3. Wyznacznik tensora. Tensor wzajemny i odwrotny Wartości własne i wektory własne tensora

Definicja 7.5. Wyznacznikiem tensorów przestrzeni \mathcal{T}_2 nazywamy funkcję $\det : \mathcal{T}_2 \rightarrow \mathbb{R}$ określoną następująco:

$$\bigwedge_{\underline{A} \in \mathcal{T}_2} \det \underline{A} := \det [A^i_j] = \det [A_{\alpha}^{\beta}]$$

gdzie $[A^i_j]$ i $[A_{\alpha}^{\beta}]$ są reprezentacjami tensora \underline{A} odpowiednio w bazach typu $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}^j\}$ i $\{\underline{d}^{\alpha} \otimes \underline{d}_{\beta}\}$. Liczbę $\det \underline{A}$ nazywamy wyznacznikiem tensora \underline{A} .

Wykażemy, że definicja wyznacznika nie zależy od wyboru bazy danego typu. Istotnie, korzystając ze wzorów transformacyjnych i własności wyznaczników mamy

$$\det[A_{\alpha}^{\beta}] = \det[g_{\alpha i}] [A^i_j] [g^{j\beta}] = \det[g_{\alpha i}] \det[A^i_j] \det[g^{j\beta}]$$

a ponieważ macierz $[g_{\alpha i}]$ jest odwrotna do macierzy $[g^{j\beta}]$, to

$$\det[g_{\alpha i}] \det[g^{j\beta}] = 1, \quad \text{a stąd} \quad \det[A_{\alpha}^{\beta}] = \det[A^i_j]$$

Korzystając z własności wyznaczników macierzy można wykazać, że dla dowolnych tensorów $A, B \in \mathcal{T}_2$ mamy

$$\det \underline{\underline{AB}} = \det \underline{\underline{A}} \det \underline{\underline{B}}$$

Definicja 7.6. Tensorem wzajemnym do tensora $\underline{\underline{A}} \in \mathcal{T}_2$ nazywamy tensor $\underline{\underline{\hat{A}}} \in \mathcal{T}_2$ taki, że

$$\underline{\underline{\hat{A}}} \underline{\underline{A}} = \underline{\underline{A}} \underline{\underline{\hat{A}}} = (\det \underline{\underline{A}}) \underline{\underline{1}}$$

Dowodzi się, że do każdego tensora istnieje tensor wzajemny.

Z powyższej definicji wynika, że dla tensora $\underline{\underline{A}} \in \mathcal{T}_2$ i $\det \underline{\underline{A}} \neq 0$ istnieje tensor odwrotny $\underline{\underline{A}}^{-1}$, który obliczamy ze wzoru

$$\underline{\underline{A}}^{-1} = \frac{\underline{\underline{\hat{A}}}}{\det \underline{\underline{A}}}$$

gdzie $\underline{\underline{\hat{A}}}$ jest tensorem wzajemnym do tensora $\underline{\underline{A}}$.

Twierdzenie 7.9. Jeśli macierz $[A^i_j]$ jest reprezentacją tensora $\underline{\underline{A}} \in \mathcal{T}_2$ w bazie typu $\{e_i \otimes e^j\}$, to macierz dołączona do macierzy $[A^i_j]$ jest reprezentacją tensora wzajemnego $\underline{\underline{\hat{A}}}$ do tensora $\underline{\underline{A}}$ w tej bazie.

Dowód. Przedstawmy tensory $\underline{\underline{A}}$ i $\underline{\underline{\hat{A}}}$ w bazie $\{e_i \otimes e^j\}$, więc

$$\underline{\underline{A}} = A^i_j e_i \otimes e^j \quad \text{ i } \quad \underline{\underline{\hat{A}}} = \hat{A}^i_j e_i \otimes e^j$$

gdzie macierze $[A^i_j]$ i $[\overset{\circ}{A}^i_j]$ są reprezentacjami tensorów \underline{A} i $\overset{\circ}{A}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$.

Z definicji tensora wzajemnego wyniku, że

$$\begin{aligned} (\overset{\circ}{A}^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}_j) (\overset{\circ}{A}^k_l \underline{e}_k \otimes \underline{e}_l) &= (A^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}_j) (\overset{\circ}{A}^k_l \underline{e}_k \otimes \underline{e}_l) = \\ &= (\det \underline{A}) \delta^i_l \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l \end{aligned}$$

a stąd otrzymamy

$$\overset{\circ}{A}^i_j A^j_l \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l = A^i_j \overset{\circ}{A}^j_l \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l = (\det \underline{A}) \delta^i_l \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l$$

Powyższe równanie wektorowe jest równoważne układowi równań skalarnych

$$\overset{\circ}{A}^i_j A^j_l = A^i_j \overset{\circ}{A}^j_l = (\det \underline{A}) \delta^i_l \quad \text{dla } i, l = 1, \dots, n$$

który można zapisać w postaci macierzowej

$$[\overset{\circ}{A}^i_j] [A^j_l] = [A^i_j] [\overset{\circ}{A}^j_l] = (\det [A^r_s]) [\delta^i_l]$$

Z teorii macierzy wynika, że macierz $[A^i_j]^d$ dołączona do macierzy $[A^i_j]$ spełnia to równanie. Zatem $[\overset{\circ}{A}^i_j] = [A^i_j]^d$.

Należy zaznaczyć, że powyższe twierdzenie jest prawdziwe również w przypadku, gdy przyjmiemy bazę typu $\{\underline{e}^i \otimes \underline{e}_j\}$ lub ortonormalną $\{\underline{i}_i \otimes \underline{i}_j\}$.

P r z y k ł a d 7.3. Niech tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2 = E^3 \otimes E^3$ ma reprezentację

$$[A^{ij}] = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix} \quad \text{w bazie } \{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\} \text{ przestrzeni } \mathcal{T}_2$$

oraz dana jest macierz przejścia dodatnio określana

$$[g_{ij}] = [\underline{e}_i \circ \underline{e}_j] = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 \\ -1 & 2 & -2 \\ 2 & -2 & 5 \end{bmatrix}, \quad \text{a stąd } [g^{ij}] = [g_{ij}]^{-1} = \begin{bmatrix} 6 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & 0 \\ -2 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

a) znajdziemy reprezentację tensora $\underline{\underline{A}}^{-1}$ odwrotnego do tensora $\underline{\underline{A}}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$. Ze wzorów transformacyjnych wynika, że $A^i_j = A^{ik} g_{kj}$ dla $i, j = 1, 2, 3$, zatem

$$[A^i_j] = [A^{ik}] [g_{kj}] = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 \\ -1 & 2 & -2 \\ 2 & -2 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 5 & -7 \\ 3 & -2 & 8 \\ 4 & -2 & 11 \end{bmatrix}$$

Ponieważ

$$\det \underline{\underline{A}} = \det [A^i_j] = \det \begin{bmatrix} -3 & 5 & -7 \\ 3 & -2 & 8 \\ 4 & -2 & 11 \end{bmatrix} = -1$$

a więc istnieje tensor odwrotny do tensora $\underline{\underline{A}}$.

Korzystając z twierdzenia 7.9 znajdziemy reprezentację $[\underline{\underline{A}}^{\circ i}_j]$ tensora $\underline{\underline{A}}$ wzajemnego do tensora $\underline{\underline{A}}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$, więc

$$[\underline{\underline{A}}^{\circ i}_j] = [A^i_j]^d = \begin{bmatrix} -3 & 5 & -7 \\ 3 & -2 & 8 \\ 4 & -2 & 11 \end{bmatrix}^d = \begin{bmatrix} -6 & -41 & 26 \\ -1 & -5 & 3 \\ 2 & 14 & -9 \end{bmatrix}$$

Stąd łatwo już znaleźć reprezentację $[\underline{\underline{A}}^{-1}]$ tensora $\underline{\underline{A}}^{-1}$ odwrotnego do tensora $\underline{\underline{A}}$, zatem

$$[\underline{\underline{A}}^{-1}] = \frac{1}{\det \underline{\underline{A}}} [\underline{\underline{A}}^{\circ i}_j] = \frac{1}{(-1)} \begin{bmatrix} -6 & -41 & 26 \\ -1 & -5 & 3 \\ 2 & 14 & -9 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & 41 & -26 \\ 1 & 5 & -3 \\ -2 & -14 & 9 \end{bmatrix}$$

b) znajdziemy reprezentację tensora $\underline{\underline{A}}^{-1}$ odwrotnego do tensora $\underline{\underline{A}}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$. Przedstawmy tensory $\underline{\underline{A}}$ i $\underline{\underline{A}}^{-1}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$:

$$\underline{\underline{A}} = A^{ij} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_j \quad \text{ i } \quad \underline{\underline{A}}^{-1} = A^{-1ij} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_j$$

gdzie A^{ij} i A^{-1ij} dla $i, j = 1, 2, 3$ są współrzędnymi tensorów $\underline{\underline{A}}$ i $\underline{\underline{A}}^{-1}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$.

Z definicji tensora odwrotnego wynika, że

$$(\underline{A}^{-1ij} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_j) (\underline{A}^{kl} \underline{e}_k \otimes \underline{e}_l) = g^{il} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l$$

a stąd otrzymamy

$$\underline{A}^{-1ij} \underline{A}^{kl} g_{jk} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l = g^{il} \underline{e}_i \otimes \underline{e}_l$$

Powyższe równanie tensorowe jest równoważne układowi równań skalarnych

$$\underline{A}^{-1ij} \underline{A}^{kl} g_{jk} = g^{il} \quad \text{dla } i, l = 1, 2, 3$$

który można zapisać w postaci macierzowej

$$[\underline{A}^{-1ij}] [\underline{g}_{jk}] [\underline{A}^{kl}] = [g^{il}]$$

a stąd otrzymamy wzór na reprezentację $[\underline{A}^{-1ij}]$ tensora \underline{A}^{-1} w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$, więc

$$[\underline{A}^{-1ij}] = [g^{il}] [\underline{A}^{kl}]^{-1} [\underline{g}_{jk}]^{-1}$$

Zatem

$$[\underline{A}^{-1ij}] = \begin{bmatrix} 6 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & 0 \\ -2 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 \\ -1 & 2 & -2 \\ 2 & -2 & 5 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 129 & 47 & -38 \\ 17 & 6 & -5 \\ -44 & -16 & 13 \end{bmatrix}$$

Najwygodniej poszukiwać tensora odwrotnego (wzajemnego) do danego tensora w bazach typu $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$ lub $\{\underline{e}^i \otimes \underline{e}_j\}$ lub ortonormalnej $\{\underline{i}_i \otimes \underline{j}_j\}$.

Można wykazać, że w przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_2 zbiory tensorów

- 1) $\mathcal{N} := \{\underline{A} \in \mathcal{T}_2 : \det \underline{A} \neq 0\}$ nieosobliwych
 - 2) $\mathcal{U} := \{\underline{A} \in \mathcal{T}_2 : \det \underline{A} = 1\}$ unimodularnych
 - 3) $\mathcal{V} := \{\underline{A} \in \mathcal{T}_2 : \underline{A}^T \underline{A} = \underline{A} \underline{A}^T = \underline{1}\}$ ortogonalnych
- s działaniem prostego nasunięcia są grupami.

Łatwo zauważyć, że zachodzą inkluzje $\mathcal{V} \subset \mathcal{U} \subset \mathcal{N} \subset \mathcal{T}_2$. Zbiór \mathcal{T}_2 z działaniem prostego nasunięcia nie tworzy grupy, ponieważ nie do każdego tensora istnieje tensor odwrotny.

Definicja 7.7. n -tą potęgą tensora $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ nazywamy tensor $\underline{\tilde{A}}^n \in \mathcal{T}_2$, który określamy indukcyjnie:

$$\underline{\tilde{A}}^n := \begin{cases} 1 & \text{dla } n = 0 \\ \underline{\tilde{A}}^{n-1} \underline{\tilde{A}} & \text{dla } n = 1, 2, \dots \end{cases}$$

$(-n)$ -tą potęgą tensora nieosobliwego $\underline{A} \in \mathcal{N}$ nazywamy tensor $\underline{\tilde{A}}^{-n} \in \mathcal{N}$ określony następująco:

$$\underline{\tilde{A}}^{-n} := \left(\underline{\tilde{A}}^{-1} \right)^n$$

Twierdzenie 7.10. Jeśli macierz $[A^i_j]$ jest reprezentacją tensora $A \in \mathcal{T}_2$ w bazie $\{e_i \otimes e_j\}$ przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_2 , to macierz $[A^i_j]^n$ jest reprezentacją tensora $\underline{\tilde{A}}^n$ w tej bazie, tzn. $[\underline{\tilde{A}}^n]^i_j = [A^i_j]^n$.

Łatwy dowód pomijamy. Twierdzenie to jest prawdziwe w przypadku, gdy przyjmiemy bazę typu $\{e^i \otimes e_j\}$ lub ortonormalną $\{\underline{i}_i \otimes \underline{j}_j\}$.

Definicja 7.8. Wielomianem tensorowym n -tego stopnia w przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_2 nazywamy funkcję $w : \mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{T}_2$ określoną następująco:

$$\bigwedge_{\underline{A} \in \mathcal{T}_2} w(\underline{A}) = \alpha_n \underline{\tilde{A}}^n + \alpha_{n-1} \underline{\tilde{A}}^{n-1} + \dots + \alpha_1 \underline{\tilde{A}} + \alpha_0 1$$

gdzie $\alpha_i \in \mathbb{R}$ dla $i = 0, 1, \dots, n$ i $\alpha_n \neq 0$.

Definicja 7.9. Wielomianem charakterystycznym tensora $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ nazywamy funkcję $\varphi : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ określoną następująco:

$$\bigwedge_{\lambda \in \mathbb{R}} \varphi(\lambda) := \det(\underline{A} - \lambda \underline{1})$$

W przypadku gdy $\mathcal{T}_2 = \mathbb{E}^3 \otimes \mathbb{E}^3$, wielomian charakterystyczny tensora $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ przyjmuje postać

$$\varphi(\lambda) = -\lambda^3 + I_{\underline{A}} \lambda^2 + II_{\underline{A}} \lambda + III_{\underline{A}} \quad \text{dla} \quad \lambda \in \mathbb{R}$$

gdzie liczby rzeczywiste:

$$I_{\underline{A}} := \text{tr } \underline{A}$$

$$II_{\underline{A}} := \frac{1}{2} (\text{tr } \underline{A}^2 - (\text{tr } \underline{A})^2)$$

$$III_{\underline{A}} := \det \underline{A}$$

nazywamy odpowiednio pierwszym, drugim i trzecim niezmiennikiem tensora \underline{A} .

Analogicznie jak dla macierzy dowodzimy, że prawdziwe jest:

Twierdzenie 7.11 (Cayleya-Hamiltona). Niech $\mathcal{T}_2 = \mathbb{E}^n \otimes \mathbb{E}^n$. Wtedy każdy tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ spełnia równanie

$$\varphi(\underline{A}) = 0$$

gdzie funkcja $\varphi(\lambda) = \det(\underline{A} - \lambda \underline{1})$ dla $\lambda \in \mathbb{R}$ jest wielomianem charakterystycznym tensora \underline{A} .

Łatwo zauważyć, że w przypadku gdy $\mathcal{T}_2 = \mathbb{E}^3 \otimes \mathbb{E}^3$, dowolny tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ spełnia równanie

$$\underline{A}^3 = I_{\underline{A}} \underline{A}^2 + II_{\underline{A}} \underline{A} + III_{\underline{A}} \underline{1}$$

gdzie liczby rzeczywiste $I_{\underline{A}}$, $II_{\underline{A}}$ i $III_{\underline{A}}$ są niezmiennikami tensora \underline{A} . Zatem w tym przypadku powyższe twierdzenie umożliwia sprowadzenie dowolnego wielomianu tensorowego do tensorowego trójmianu kwadratowego.

W oparciu o twierdzenie Cramera można wykazać, że dla tensora $\underline{A} \in \mathcal{T}_2 = \mathbb{E}^n \otimes \mathbb{E}^n$ i wektora $\underline{b} \in \mathbb{E}^n$ równanie $\underline{A}\underline{x} = \underline{b}$ ma dokładnie jedno rozwiązanie $\underline{x} \in \mathbb{E}^n$ wtedy i tylko wtedy, gdy $\det \underline{A} \neq 0$.

Stąd natomiast wynika, że równanie $\underline{A}\underline{x} = \underline{0}$ ma niezerowe rozwiązanie $\underline{x} \in \mathbb{R}^n$ wtedy i tylko wtedy, gdy $\det \underline{A} = 0$.

P r z y k ł a d 7.4. Niech tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2 = \mathbb{R}^3 \otimes \mathbb{R}^3$ ma reprezentację

$$[\underline{A}^i_j] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix} \quad \text{w bazie } \{\underline{e}_i \otimes \underline{e}^j\} \text{ przestrzeni } \mathcal{T}_2$$

a) znajdziemy wielomian charakterystyczny tensora \underline{A} .
Ponieważ mamy:

$$\begin{aligned} \text{I}_{\underline{A}} &= \text{tr } \underline{A} = \text{tr}(\underline{A}^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}^j) = \underline{A}^i_j \delta^j_i = \underline{A}^i_i = \underline{A}^1_1 + \underline{A}^2_2 + \underline{A}^3_3 = \\ &= 1 + 2 + 3 = 6 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{II}_{\underline{A}} &= \frac{1}{2} \left(\text{tr } \underline{A}^2 - (\text{tr } \underline{A})^2 \right) = \frac{1}{2} \left(\text{tr} \left((\underline{A}^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}^j) (\underline{A}^k_l \underline{e}_k \otimes \underline{e}^l) \right) - \right. \\ &\quad \left. - \left(\text{tr}(\underline{A}^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}^j) \right)^2 \right) = \frac{1}{2} \left(\text{tr}(\underline{A}^i_j \underline{A}^k_l \delta^j_k \underline{e}_i \otimes \underline{e}^l) - \right. \\ &\quad \left. - (\underline{A}^i_j \delta^j_i)^2 \right) = \frac{1}{2} \left(\underline{A}^i_j \underline{A}^k_l \delta^j_k \delta^l_i - (\underline{A}^i_i)^2 \right) = \\ &= \frac{1}{2} \left(\underline{A}^i_j \underline{A}^j_i - (\underline{A}^i_i)^2 \right) = \frac{1}{2} \left(\underline{A}^1_1 \underline{A}^1_1 + \underline{A}^1_2 \underline{A}^2_1 + \right. \\ &\quad \left. + \underline{A}^1_3 \underline{A}^3_1 + \underline{A}^2_1 \underline{A}^1_2 + \underline{A}^2_2 \underline{A}^2_2 + \underline{A}^2_3 \underline{A}^3_2 + \underline{A}^3_1 \underline{A}^1_3 + \right. \\ &\quad \left. + \underline{A}^3_2 \underline{A}^2_3 + \underline{A}^3_3 \underline{A}^3_3 - (\underline{A}^1_1 + \underline{A}^2_2 + \underline{A}^3_3)^2 \right) = \\ &= \frac{1}{2} (1 \cdot 1 + 0 \cdot 2 + (-1) \cdot (-2) + 2 \cdot 0 + 2 \cdot 2 + 1 \cdot 0 + \\ &\quad + (-2) \cdot (-1) + 0 \cdot 1 + 3 \cdot 3 - (1 + 2 + 3)^2) = -9 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{III}_{\underline{A}} &= \det \underline{A} = \det(\underline{A}^i_j \underline{e}_i \otimes \underline{e}^j) = \det[\underline{A}^i_j] = 1 \cdot 2 \cdot 3 + \\ &\quad + 0 \cdot 1 \cdot (-2) + (-1) \cdot 2 \cdot 0 - (-1) \cdot 2 \cdot (-2) - 1 \cdot 0 \cdot 1 + 3 \cdot 2 \cdot 0 = 2 \end{aligned}$$

to

$$\varphi(\lambda) = -\lambda^3 + \text{I}_{\underline{A}} \lambda^2 + \text{II}_{\underline{A}} \lambda + \text{III}_{\underline{A}} = -\lambda^3 + 6\lambda^2 - 9\lambda + 2 \quad \text{dla } \lambda \in \mathbb{R}$$

b) sprawdzimy twierdzenie Cayleya-Hamiltona dla tensora \underline{A} . Zgodnie z tym twierdzeniem musimy wykazać, że spełnione jest równanie

$$\underline{A}^3 = 6\underline{A}^2 - 9\underline{A} + 2\underline{1}$$

Jeśli tensor \underline{A} przedstawimy w bazie $\{e_i \otimes e^j\}$, to z twierdzenia 7.10 wynika, że powyższe równanie jest równoważne równaniu macierzowemu:

$$[A^i_j]^3 = 6[A^i_j]^2 - 9[A^i_j] + 2[\delta^i_j]$$

Ponieważ mamy

$$[A^i_j]^3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix}^3 = \begin{bmatrix} 3 & 0 & -4 \\ 4 & 4 & 3 \\ -8 & 0 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 11 & 0 & -15 \\ 6 & 8 & 9 \\ -30 & 0 & 41 \end{bmatrix}$$

$$6[A^i_j]^2 - 9[A^i_j] + 2[\delta^i_j] =$$

$$= 6 \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix}^2 - 9 \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix} + 2 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$= 6 \begin{bmatrix} 3 & 0 & -4 \\ 4 & 4 & 3 \\ -8 & 0 & 11 \end{bmatrix} - 9 \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & 3 \end{bmatrix} + 2 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 11 & 0 & -15 \\ 6 & 8 & 9 \\ -30 & 0 & 41 \end{bmatrix}$$

a więc równanie jest spełnione.

7.4. Rozkład widmowy tensora

Niech \mathcal{T}_2 będzie przestrzenią tensorową o walencji dwa nad przestrzenią euklidesową $\mathcal{T}_1 = \mathbb{R}^n$. Jak wiadomo, dowolny tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ można traktować jako przekształcenie liniowe $\underline{A}: \mathcal{T}_1 \rightarrow \mathcal{T}_1$ przyporządkowujące dowolnemu wektorowi $\underline{a} \in \mathcal{T}_1$ wektor $\underline{Aa} \in \mathcal{T}_1$.